

turer pr. Uge i 10 Uger til Fordeling blandt kriseramte Personer. Statens Tilskud hertil er anslaaet til 1 200 000 Kr.

Endelig havde Justitsministeren udarbejdet Udkast til Lov om et Supplement til Lov Nr. 172 af 16. Juni 1932 om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugsjendomme, Fiskere, Haandværkere, handlende og Lønarbejdere. Forslaget gik i Hovedtrækkene ud paa, at den ved Betalingshenstandsloven hjemlede Uopsigelighed for Pantegæld i Ejendom tilhørende Landbrugere, Fiskere, Haandværkere, handlende og Lønarbejdere forlænges til 11. December Termin 1934, under den ogsaa tidligere gældende Forudsætning, at Renter og Afdrag rettidig betales. Dog enedes man om, at Uopsigeligheden kun skal gælde, for saa vidt Retten skønner, at der ikke derved paaføres Fordringshaveren uforholdsmæssig Skade, eller Skyldneren er i Stand til at indfri Gælden.

Med Hensyn til Henstand med Terminsydelser havde man endvidere tilbudt, at Fristen for Henstandsgivelse for 11. Juni og 11. December 1931 og 11. Juni 1932 forlængedes til Udgangen af Juni Maaned 1933, samt at Prioritetshavere med Pant efter 1ste Prioritets Laan ogsaa kunde give Henstand med Ydelsen for 11. December Termin 1932, for saa vidt Skyldneren tidligere kun havde faaet Henstand med 2 Terminers Ydelser. Ydedes denne Henstand ikke frivilligt, skulde Amdsudvalgene kunne bevilge den, naar blot den ikke oversteg 3 Terminers Ydelser i alt.

Denne sidste Henstandsbestemmelse omfatter ikke Kreditforeninger, Sparekasser og Institutioner, der kun yder Laan efter Reglerne for Anbringelse af umyndiges Midler, uanset om et Laan kun maatte være sikret ved sekundær Panteret. Naar man ikke har ment at burde give disse Institutioner Adgang til at yde Henstand ogsaa med Hensyn til Ydelserne for December Termin 1932, saaledes at Afbetaling sker i Løbet af 10 Terminer, er Grunden hertil bl. a. den, at der allerede i Tinglysningsloven er hjemlet Adgang for Kreditforeningerne til med Bevaring af Panteretten

at give Henstand i indtil eet Aar, og at denne Adgang nu i Almindelighed maa formenes at være tilstrækkelig for Førsteprioritetshaverne.

Under Hensyn til foranstaaende beklager Flertallet paa det alvorligste, at de store Anstrengelser, der er udfoldet for at faa Ministerens Forslag gennemført, er blevet resultatløse.

Flertallet maa derfor lægge Ansvaret for, at de mange kriseramte Personer og arbejdsløse nu unddrages den Hjælp, der saa haardt er tiltrængt, over paa Venstre og Konservative.

Saa fremt Oppositionen vægrer sig ved at vedtage Lovforslaget i Landstinget, maa den ogsaa tage Ansvaret for, at fattige Børn mangler tilstrækkelig varmt Tøj, og at der rundt om i de arbejdsløses Hjem baade sultes og fryses.

Flertallet beklager og misbilliger Oppositionens Holdning og indstiller Ministerens Lovforslag til Vedtagelse med nedestaaende Ændring.

Et *Mindretal* (Christiani, Knud Kristensen, Søren P. Larsen og Ole Frederik Olsen) kan henholde sig til de Udtalelser, Venstres Ordfører fremsatte ved Lovforslagets 1ste Behandling.

I Udvalget har man drøftet disse Synspunkter, og Mindretallet erkender, at der fra Regeringspartierne Side er gjort visse Indrømmelser, men disse har ikke været tilfredsstillende for Mindretallet. I øvrigt forbeholder Mindretallet sig at gøre nærmere Rede for sin Stilling til Lovforslaget ved dets 2den Behandling i Folketinget.

Et *andet Mindretal* (Christmas Møller, A. C. D. Petersen og C. J. F. Sven) kan ikke tiltræde Lovforslaget og forbeholder sig nærmere ved 2den Behandling at motivere sin Stilling.